

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

הטוראית הפצועה שהפכה לסמלת בריאה

הרב ירחמיאל בנימינסון

דמן קצר לפני חג הפסח שנת תש"מ (1980), הכריז הרבי על מבצע חדש להנחלת תכני החג לילדים, במטרה לעוררם לאכילת מצה, עריכת סדר כהלכתו ולימוד המצוות השונות הקשורות לכך.

בשעתו הייתי אברך כולל נשוי טרי שכבר הצטרף ליוזמה קודמת של הרבי להגברת רישום ילדים לבתי ספר יהודיים, וכעת הצטרפתי גם ליוזמה חדשה זו. בין הפעולות שעשינו כדי לפרסם את מבצע פסח, הדפסנו והפצנו רבע מיליון עלונים שכותרתם "תחרות קניידלך" (כופתאות מקמח מצה - מאכל מסורתי בקרב רבים מעדות אשכנז), עם פירוט הפרסים השונים שבהם יוכלו לזכות ילדים שיקיימו את המצוות המיוחדות של חג הפסח. עמדתי עם חבריי מהישיבה לחלוקת העלונים מחוץ לבתי ספר, והפצנו אותם בתיבות דואר בשכונות היהודיות ברחבי ניו יורק.

היה זה רעיון מבריק שאיש לא חשב עליו קודם. הרבי סבר שאם נצליח לעורר את הילדים להיות מעורבים במצוות הפסח, מטבע הדברים הם ישתפו בכך גם את חבריהם ואת קרובי משפחתם. תחרות נושאת פרסים הייתה הדרך הטובה ביותר שמצאנו כדי לעורר בהם התלהבות לנושא.

המיזם הוכיח את עצמו כהצלחה כבירה - קיבלנו עשרות אלפי פניות מילדים בכל רחבי ניו יורק שביקשו להירשם לתחרות. בהמשך שמענו סיפורים רבים על משפחות שבמשך שנים ארוכות לא חגגו את חג הפסח, ועשו זאת השנה בזכות הלהט שאחזו בילדים. כמו כן שמענו על משפחות שבעבר חגגו את הפסח בצורה שטחית ואדישה, אך השנה קיימו זאת ביתר התלהבות, בזכות התמריץ שהגיע מצד הילדים.

בקושי הסתיים מיזם זה, וכבר יזם הרבי רעיון מקורי נוסף - תנועת נוער שאותה כינה בשם "צבאות ה'".

ביום החמישי של חג הסוכות, ערך הרבי כינוס ילדים במרכז חב"ד העולמי, 770 איסטון פארקוויי, ובשיחה שנשא בפני הילדים הסביר כיצד יפעל ארגון זה: הילדים שיצטרפו ללמוד תורה ויקיימו מצוות, ועל ידי הפעולות הללו הם יתקדמו בדרגה - מדרגת טוראי לדרגת סמל, סרן, סגן אלוף, ואפילו אלוף - בדיוק כמו בצבא. כמה פעמים במהלך השנה

יתקיימו כינוסים מרכזיים שבהם יחולקו פרסים ומדליות למצטיינים.

הרבי הדגיש שלא מדובר בפעילות חינוכית גרידא. מדובר על משהו עמוק הרבה יותר, שכן מטרת "צבאות ה'" היא להחיש את בוא הגאולה האמיתית והשלמה, ולכן סימטת הארגון הפכה להיות, "אנו רוצים משיח עכשיו!"

הארגון היה חשוב מאוד לרבי, והוא התייחס אליו לעתים קרובות בשיחותיו. אולם, עד מהרה התברר שהרבי לא מרוצה מאופן ההתנהלות של "צבאות ה'", בעיקר משום שלא באמת עמד בראשו אחראי. קבוצה של תלמידי ישיבה השקיעו המון מרץ במיזם, אך לא הייתה תכנית כוללת וגם לא פיקוח ומעקב ליישומה.

בינתיים, סימתי לרכז קייטנה גדולה שבה השתתפו כחמש מאות ילדים יהודים, והתכוננו אני אשתי, לצאת אל העולם בתור שלוחיו של הרבי. אך בטרם הספקנו להסדיר את העניין, קיבלתי הצעה לנהל את ארגון "צבאות ה'". תחילה לא גיליתי בכך עניין, מאחר שרציתי לשרת כשליח חב"ד באיזה שהוא מקום נידח, אך כאשר שאלתי את הרבי על כך,

«

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות. אישים.

תשובתו הייתה, "קדימה במה שעוסק כבר, ובפרט שמצליח". כלומר, שעליי להמשיך בעבודתי במיזמים הקשורים בהפצת יהדות בקרב ילדים ונוער.

בעקבות זאת, הסכמתי לקבל על עצמי את ניהול "צבאות ה'" למשך שנה אחת, מתוך ציפייה שאחרי שאצליח להניע את המערכת, הדברים יעלו על המסלול ויימשכו מעצמם, בדומה למבצעי מצוות אחרים שזים הרבי, כמו תפילין, מזוזה ונרות שבת קודש. אך הדברים לא פעלו כפי שתכננתי. לא נשארתי רק לשנה - נשארתי לכל החיים.

הקמת כל מיזם גדול איננה קלה, במיוחד בכל הנוגע לגיוס משאבים. במקרה של "צבאות ה'" זה היה קשה במיוחד, כי מהרגע הראשון נחלנו הצלחה רבה בגיוס משתתפים - בשנה הראשונה לבדה הצטרפו שישים אלף ילדים - וניהול מיזם ענק שכזה כרוך בגיוס משאבים עצומים.

ברכת הרבי ומעורבותו הצמודה עמדו לצדנו. הרבי יחס חשיבות עליונה למיזם "צבאות ה'". בכל פעם שהפנינו אליו שאלה כל שהיא, תשובתו ניתנה תוך דקות ספורות. הוא כיוון אותנו, ייעץ לנו ועורר אותנו ללא הרף ליזום רעיונות, להשיק מבצעים חדשים, ולהוסיף ולהרחיב כל העת את המיזם המיוחד הזה.

התגובות היו מדהימות, אף שהיו גם כמה מבקרים. לאחד מהמבקרים הללו - רב ניו יורקי שסבר כי גיוס ילדים ל"צבא" עלול לעודד אלימות - השיב הרבי במכתב ארוך (אשר פורסם לא מכבר) שהשתרע על פני ארבעה עמודים.

הרבי כתב לו שהוא השקיע זמן רב ומחשבה ממושכת בשאלה מה חסר לילדים האמריקנים, והגיע למסקנה שהדבר שחסר הוא "קבלת עול" והכרה בסמכות. הילדים היום חייבים להבין שאינם יכולים לעשות ככל העולה על רוחם, או לחשוב שהעולם הזה הוא סוג של "ארוחת חנם". עליהם לדעת שיש מישהו שמנהל את העולם, וה"מישהו" הזה הוא ה'. ילד שמגוייס ל"צבאות ה'", מבין זאת. הוא מבין שהוא חייל שמחויב לציית להוראות מפקדו. אם ילדים יהודים ייתפסו לרעיון הזה, כתב הרבי, זה עשוי לשנות לטובה את מסלול חייהם. זו הסיבה שהוא דוחף ומעודד את העניין.

כאשר אנשים היו מגיעים להיפגש עם הרבי, הוא נהג לשאול אותם האם ילדיהם כבר רשומים בצבאות ה'. את הילדים נהג לשאול: "באיזו דרגה אתה? האם עודדת את חבריך להצטרף?"

זכורה לי היטב שיחת טלפון שקיבלתי פעם באמצע הלילה ממזכירו של הרבי, הרב לייבל גרונר. הוא סיפר לי על ילדה צעירה שנפגעה בתאונת דרכים ונמצאת במצב קריטי. הרבי ביקש שתקודם לדרגה גבוהה יותר בצבאות ה' מזו הנוכחית, כדי שהדבר יחיש את החלמתה.

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו חובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

סרתי מיד למשרד כדי לאתר את הכרסות של אותה ילדה. בשעתו עוד לא היו לנו מחשבים, ושמות עשרות אלפי הילדים שנרשמו לתנועה, תועדו על גבי כרסות. אחרי שאיתרתי את שמה, העליתי אותה מדרגת טוראי לדרגת סמל, וברוך ה' היא החלימה לחלוטין.

על מידת האכפתיות של הרבי כלפי צבאות ה', מעידים הכינוסים הרבים שערך במיוחד עבור הילדים - מעל שמונים כינוסים - שבהם דיבר ישירות אל הילדים ברמה המובנת להם. ליקטנו את כל השיחות הללו והוצאנו לאור שישה כרכים!

כאשר קוראים את השיחות הללו, רואים שהרבי נתן בילדים אמון רב יותר משנתן במבוגרים. הוא אמר שילדים מתחת לגיל בר ובת מצווה - עבורם נוסד ארגון "צבאות ה'" - הם טהורים ותמימים. כוונותיהם כנות, והם משקיעים את כל ישותם בכל מה שהם עושים. אולי זו הסיבה לכך שהרבי בילה זמן רב כל כך במחיצתם - תופעה חסרת תקדים בתולדות עם ישראל, שאין לה אח ורע אצל שום מנהיג יהודי אחר. הרבי האמין בכל מאודו שבטוהר ובתמימות שלהם מסוגלים הילדים הרכים הללו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש.

הרב ירחמיאל בנימינסון הוא מנכ"ל "צבאות ה'", ארגון ילדים יהודי בינלאומי, במסגרתו פועלים מוזיאון הילדים היהודי והוצאת הספרים "הח"י". הוא רואיין באולפני הסיפור שלי בחודש שבט תשפ"א (2021).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שלי מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

◀ תשמ"ו (1986) — אחרי שובו מהאוהל הודיע הרבי על התוועדות מיוחדת לכבוד ראש חודש אלול. הרבי פתח והזכיר את "מנהג ישראל, תורה היא" המובא בספרים, לברך ולאחל איש לרעהו בימי חודש אלול "להיות נכתב ונחתם בספר חיים טובים, לשנה טובה ומתוקה". הרבי הרחיב ברעיון זה והדגיש שיש לנהוג כך במשך כל חודש אלול, החל מראש חודש, ובאופן של "הולך ומוסיף". לסיום אמר הרבי "ואני המתחיל", והראה דוגמה אישית כשפתח בברכה לקהל "שתהא שנת אורה, שנת ברכה..." וכך הלך ומנה ברכות על פי סדר אותיות הא' ב'!

ל' במנחם אב

1 תורת מנחם התוועדות תשמ"ו ד, עמ' 337

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org